

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 177.958 van 18 december 2007
in de zaak A. 79.775/IX-1336.**

In zake : Edwin IMPENS,
wonende te NINOVE,
Roslaer 16

tegen :

de VLAAMSE HUISVESTINGSMAATSCHAPPIJ,
rechtsgeding hervat door :
de VLAAMSE MAATSCHAPPIJ VOOR SOCIAAL WONEN,
burgerlijke naamloze vennootschap van publiek recht,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. VAN PETEGHEM,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Parklaan 80.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Edwin IMPENS op 12 augustus 1998 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 juni 1998 van de directieraad van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, waarbij zijn functionele loopbaan wordt vertraagd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 1 maart 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 19 november 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 december 2007;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter P. LEMMENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VERSCHUUREN, die
loco advocaat J. VAN PETEGHEM verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelings-
hoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van
State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

Over de gegevens van de zaak

1.1. Op het ogenblik van de bestreden beslissing is de verzoeker
ambtenaar met de graad van medewerker bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

1.2. Op 9 april 1998 wordt met de verzoeker een evaluatiegesprek over
het jaar 1997 gevoerd, waarvan de resultaten in een evaluatieverslag worden
vastgelegd, dat op 4 mei 1998 ter kennisneming door de verzoeker wordt
ondertekend.

De verzoeker deelt op 14 mei 1998 zijn opmerkingen op het
evaluatieverslag mede.

Op 4 juni 1998 beslist de directieraad om de functionele loopbaan
van de verzoeker te vertragen.

Dit is de bestreden beslissing. Zij wordt per schrijven van 12 juni
1998 door de administrateur-generaal aan de verzoeker ter kennis gebracht.

Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, afgeleid uit de laattijdigheid ervan. Zij laat gelden dat het schrijven van 12 juni 1998 van de administrateur-generaal waarbij de bestreden beslissing aan de verzoeker ter kennis werd gebracht, dezelfde dag per drager aan de verzoeker werd overgemaakt. De verwerende partij meent dat de beroepstermijn op dat ogenblik is ingegaan. Het beroep werd pas ingediend op 12 augustus 1998, dit is na het verstrijken van de termijn van zestig dagen.

2.2. De verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord dat in de bestreden beslissing geen melding werd gemaakt van een beroepsmogelijkheid bij de Raad van State zodat de beroepstermijn, ingevolge artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, niet is beginnen lopen. Voorts voert de verzoeker aan dat hij de bestreden beslissing niet op 12 juni, maar pas op 13 juni 1998 heeft ontvangen.

2.3. De verwerende partij toont niet aan dat de verzoeker het schrijven van 12 juni 1998 van de administrateur-generaal reeds dezelfde dag, en niet op 13 juni 1998 heeft ontvangen. Wat er ook van zij, de verzoeker laat terecht gelden dat in voormeld schrijven, in strijd met artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, geen melding werd gemaakt van het bestaan van een annulatieberoep en de in acht te nemen termijnen. De brief van de administrateur-generaal heeft dan ook de beroepstermijn niet doen ingaan.

De exceptie is niet gegrond.

Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De verzoeker voert in een vierde middel de schending aan van artikel 25, 8/, van het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen (hierna : APKB), doordat hij zijn evaluatie niet heeft kunnen aanvechten bij een commissie die voor

de ene helft samengesteld is uit leden aangewezen door de overheid en voor de andere helft uit leden aangewezen door de representatieve vakorganisaties van het personeel.

3.2. De verwerende partij antwoordt hierop dat de verzoeker in zijn verzoekschrift de motieven van de beslissing van de directieraad van 4 juni 1998, die rechtstreeks verwijzen naar zijn evaluatie, uitdrukkelijk heeft onderschreven. Een recht van beroep met betrekking tot de toegekende evaluatie is dan ook zonder belang voor de verzoeker.

3.3. In zijn memorie van wederantwoord betwist de verzoeker dat hij de motieven van de directieraad als correct zou hebben erkend. Hij meent dat uit de door de verwerende partij bedoelde passus uit zijn verzoekschrift enkel kan worden afgeleid dat de verzoeker van oordeel is dat de bewoordingen van de motieven van de directieraad terug te vinden zijn in het evaluatieverslag, niet in nota's of tussentijdse gesprekken in de loop van het evaluatiejaar.

3.4. In haar laatste memorie dupliceert de verwerende partij haar stelling dat de verzoeker in een nota over zijn evaluatie de motieven van de directieraad heeft onderschreven. De verwerende partij meent dat de verzoeker door de afwezigheid van een beroepsmogelijkheid niet in zijn belangen werd geschaad daar hij niet kan aanvechten wat hij expliciet en ondubbelzinnig als juist erkent. De verwerende partij wijst er ook op dat de stelling van de auditeur-verslaggever dat de verzoeker de beslissing van de directieraad samen met zijn evaluatie moet kunnen aanvechten voor een paritaire commissie, zou betekenen dat de directieraad niet de bevoegdheid zou hebben de wettelijk voorziene sancties te nemen op basis van een eindevaluatie. De verwerende partij voert ook aan dat de beslissing van de directieraad slechts een marginale toetsing toelaat en dat niet ernstig kan worden voorgehouden dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is. Ten slotte laat de verwerende partij ook gelden dat de sanctie voor de verzoeker geen concreet financieel gevolg heeft, daar hij reeds de hoogste salarisschaal van zijn functionele loopbaan had bereikt; de sanctie heeft dus een louter morele draagwijdte, die niet in wanverhouding staat tot de feiten waarop zij is gebaseerd.

3.5.1. Artikel 25, eerste lid, 8/, van het APKB, in de versie ten tijde van de bestreden beslissing, verleent aan de ambtenaar die niet kan instemmen met de

hem medegedeelde evaluatie een recht om beroep in te stellen bij een paritair samengestelde commissie.

Het te dezen toepasselijke besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 houdende organisatie van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de regeling van de rechtspositie van het personeel (hierna: personeelsstatuut VHM) voorziet daarentegen, behalve voor het geval de evaluatie met de vermelding “onvoldoende” wordt besloten (artikel VIII 27, § 1, vierde lid), niet in een dergelijke beroepsmogelijkheid.

Uit artikel VIII 72, § 2, van het personeelsstatuut VHM blijkt dat de beslissing over de loopbaansnelheid genomen wordt op basis van de functioneringsevaluatie.

Overeenkomstig het voormelde artikel 25, eerste lid, 8/, van het APKB had de verzoeker, vooraleer hem op basis van zijn evaluatie definitief een loopbaanvertraging werd opgelegd, die evaluatie moeten kunnen aanvechten voor een paritair samengestelde commissie als bedoeld in de genoemde bepaling.

3.5.2. De stelling van de verwerende partij dat de verzoeker geen belang zou hebben bij zijn beroep omdat hij de motieven van de bestreden beslissing die rechtstreeks verwijzen naar zijn evaluatie zou hebben onderschreven, kan niet worden bijgevalen. De verzoeker heeft aan zijn evaluatieverslag opmerkingen toegevoegd waarin hij onder meer laat gelden dat hij zich volledig heeft ingezet en steeds blij heeft gegeven van veel goede wil, maar dat hij slechts sedert 19 mei 1997 op de dienst werkzaam is en zijn opleiding zeer beperkt bleef. In zijn verzoekschrift voert de verzoeker onder meer aan dat zijn evaluatoren tijdens het evaluatiejaar nagelaten hebben op de geëigende manier signalen te geven over eventuele tekortkomingen.

Er kan dan ook niet ernstig worden beweerd dat de verzoeker met zijn evaluatie en derhalve met de motieven van de loopbaanvertraging zou hebben ingestemd.

3.5.3. Het is zonder belang dat de loopbaanvertraging mogelijks geen financiële implicaties voor de verzoeker heeft, daar deze een moreel belang heeft om een loopbaanvertraging aan te vechten.

3.5.4. Het middel is gegrond.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 4 juni 1998 van de directieraad van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, waarbij de functionele loopbaan van Edwin IMPENS wordt vertraagd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 18 december 2007, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

P. LEMMENS.